

67- Truyện Vị Tỳ-Kheo Có Giọng Tiếng Hay

Một thuở nọ, Đức Phật ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả có vô lượng tài sản, vật báu không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé trai, tướng mạo khôi ngô khác thường trên đời ít có.

Cậu bé dần dần khôn lớn, chàng có giọng nói rất hay, mọi người ai cũng thích nghe. Một hôm, chàng trai này cùng các bạn thân ra khỏi thành để dạo chơi, dần dần đến dưới cội cây Ni-câu-đà. Thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp ánh sáng chiếu khắp như trăm ngàn mặt trời, chàng rất vui mừng, bước đến đảnh lễ dưới chân Phật, rồi lui lại ngồi sang một bên. Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho chàng nghe. Tâm ý được mở tỏ, chàng trai chứng quả Tu-đà-hoàn, bèn trở về từ giã cha mẹ, xin xuất gia nhập đạo. Vì thương con nên cha mẹ không nỡ ngăn cản, bèn dẫn con đến chỗ Phật, xin Phật cho con xuất gia.

Đức Phật liền gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Tóc chàng trai tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, thành bậc Sa-môn, siêng năng tu tập, chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được các trời, người kính ngưỡng.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vị Tỳ-kheo có giọng tiếng hay này, đời trước đã làm phước đức gì mà nay có giọng nói hay như thế, lại gặp Đức Thế Tôn, được xuất gia đắc đạo?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay chín mươi mốt kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi. Sau khi giáo hóa chúng sinh viên mãn, Ngài nhập Niết-bàn.

Lúc ấy có vị vua tên là Bàn-đầu-mạt-đế thâu lấy xá-lợi Phật rồi xây ngôi tháp bằng bốn chất báu cao một do-tuần để cúng dường xá-lợi.

Lúc ấy có một người thấy ngôi tháp này, sinh tâm vui mừng, bèn tấu trời âm nhạc và nhiều quanh tháp để cúng dường, sau đó người ấy phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức ấy, cho nên trong chín mươi mốt kiếp không bị đọa địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, được sinh lên cõi trời, cõi người, thường có giọng nói rất hay, khiến ai cũng muốn nghe. Đến ngày nay người ấy gặp Ta, được xuất gia đắc đạo.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người nhiều tháp, tấu trời âm nhạc cúng dường tháp lúc bấy giờ, nay chính là vị Tỳ-kheo có giọng nói hay kia vậy.

Lúc ấy, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M